

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 16/05/2018

Sra. Sinfreu

“El mercat de Can Vidalet té menys de anys i va ser construït amb formigó armat. L’Ajuntament s’ha obstinat en que s’ha d’enderrocar i construir un de nou. No seria més raonable i econòmic reformar-lo?”

El senyor Sanz:

“L’Ajuntament no s’hi ha obstinat, en tot cas és un acord amb els paradistes del propi mercat, però més enllà que no ens hem obstinat, considerem, efectivament, que és necessari demolir-lo i fer-ne un de nou, especialment perquè malgrat potser el seu parer, no reuneix les condicions de funcionalitat que avui requereixen els mercats, no està adaptat, cap de les instal·lacions avui compleix normativa, per tant, el cost de reformar-lo seria molt més alt que fer-ne un de nou.

I a més a més, com vostè segurament coneix, precisament amb els paradistes dels mercats es va optar perquè en la nova construcció hi hagués també un supermercat com a complement de l’activitat al mercat tradicional. Per tant, tampoc, per superfície i espai, en l’actual edifici seria possible encabir aquestes dues funcions, per això entenem que s’ha d’enderrocar, torno a dir, d’acord amb els paradistes del mercat, i fer-ne un de nou.”

“Al projecte inicial se’ns deia que l’edifici del nou mercat també hi hauria habitatges i ara ja només parlen del mercat. Què ha passat amb els habitatges?”

“En el seu dia es va aprovar un planejament als dos mercats d’Esplugues per tal que, efectivament, poguessin haver-hi habitatges dotacionals a sobre dels mercats. El que ha passat és que el temps ha transcorregut i que, quan es va aprovar aquella modificació, en aquell moment hi havia finançament per part de l’Estat espanyol, hi havia subvencions per poder fer la construcció de pisos i habitatges dotacionals. Aquestes subvencions van desaparèixer, i això el que fa especialment és que sigui molt difícil tirar endavant aquest projecte, no únicament per l’Ajuntament sinó també pels operadors privats que el volen tirar endavant, perquè l’amortització és a molt llarg temps.

Com deia, no s’ha trobat cap operador per construir-los. Tot i així es manté el planejament que permet fer aquesta tipologia d’habitatges en el futur, i també és veritat que, donat que no es faran en aquestes ubicacions, doncs l’Ajuntament està

buscant alternatives també en zones d'equipaments, per poder construir aquests habitatges dotacionals, tot i que ara per ara no tenen una ubicació fixada.”

La senyora Carbonell:

“Bona tarda. Pregunta a la senyora alcaldessa i a tots els grups municipals. Aquest matí hem pogut escoltar a Catalunya Ràdio la carta de la mare de l'Adri, que deixa clar quina ha estat la seva trajectòria i la irracionalitat de vincular-lo amb cap organització terrorista. L'evidència de tot plegat ha donat lloc a posicionament inequívoc de la senyora Mónica Terribas, en el sentit que les acusacions que pesen sobre l'Adri són fruit d'una estratègia repressora per silenciar les accions del carrer. Comparteixen aquest diagnòstic? I per què? Quines actuacions creuen que s'han d'impulsar des de la corporació municipal en defensa d'aquest veí d'Esplugues?”

El senyor Oliveras:

“Pregunta per a la senyora alcaldessa: senyora alcaldessa, quin suport es va donar des de l'ajuntament al dispositiu policial muntat per la Guàrdia Civil per intentar detenir l'Adri, veí d'Esplugues? Aquest suport es va prestar de manera voluntària, o per imperatiu legal?”

La senyora González:

“Pregunta a l'alcalde i a tots els grups municipals: com hauria de saber, fa anys es va produir la detenció d'un veí d'Esplugues acusat de terrorisme, i des del primer moment l'ajuntament va obrir les seves portes a les veïnes, de manera que les assemblees es feien cada dia, convocades pel grup de suport, tenint lloc al vestíbul d'aquest mateix ajuntament. Increïble avui, oi? Quina explicació dona perquè a data d'avui això no hagi passat?

Quina explicació, segona pregunta, dona a què en aquest moment l'equip de govern, el que era alcalde, el senyor Antoni Pérez, company del partit actual de l'equip de govern, i amb el que segueixen tenint en comú l'afició pel Pla Caufec, donés suport a una moció en defensa del veí detingut i, en canvi, a data d'avui, només se senti el cri dels grills que són als terrenys del Caufec, i el soroll de cartells arrencats per brigades municipals?”

El senyor Muñoz:

“Pregunta a l'alcaldeessa: qui va donar l'ordre d'identificar vint veïnes per l'acció informativa i pacífica que es va dur a terme el passat dia 10 de maig a Esplugues, i de notificar-ho als Mossos d'Esquadra?”

La segona pregunta: realment no s'adona que les seves accions estan alineades amb l'onada repressiva que ve de l'Estat espanyol, i que té la finalitat de silenciar les veus discordants? O se n'adona i està orgullosa del seu col·laboracionisme?”

La senyora Herranz:

“Pregunta a l'alcaldeessa i als grups municipals. La senyora alcaldeessa comparteix el seu amor per les lleis amb personatges il·lustres, com els seus guies polítics Iceta, Sánchez, i els líders afins com Rajoy i Rivera, i els referents de la imparcialitat, Lamela i Llàrena, per citar-ne alguns. Creu que les lleis han de servir per preservar els drets de totes les persones, o ser objecte d'amor cec i incondicional? Creu que l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri, preserva els seus drets humans i constitucionals? Si us plau, argumenti la resposta.”

La senyora Gesto:

“Pregunta a l'alcaldeessa i tots els grups municipals: creu que l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri respecta l'article 9 de la Declaració Universal dels Drets Humans? Per si ara no li ve al cap, article número 9: «Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.»

Segona pregunta: creu que l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri respecta l'article 9.2 de la Constitució espanyola? Aquest diu: «Correspon als poders públics promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives, promoure els obstacles que impedeixin o dificultin la plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.»”

El senyor Manyé:

“Pregunta per a l'alcaldeessa i tots els grups municipals: l'endemà de l'escorcoll que es va fer a casa seva, la Guàrdia Civil va fer una visita al lloc de feina de l'Adri, i com a resultat d'aquesta visita, l'empresa va procedir al seu acomiadament. Considera aquesta pràctica compatible en un estat de dret?”

Segona pregunta: creu que el consistori hauria de dur a terme alguna acció encaminada a denunciar i corregir aquesta pràctica de la Guàrdia Civil?”

El senyor Pi:

“Hola. Sí, primerament vull fer les preguntes, però a part un apunt històric per al senyor Sánchez i la senyora Haro. En aquesta caserna... Abans parlàveu dels professor del Palau. En la caserna militar de Sant Andreu de la Barca, fa uns anys la senyora delegada del Govern va fer homenatge a la División Azul. Vull dir, m'agradaria que apunts, lliçons a nosaltres, cap, perquè el vostre govern va homenatjar feixistes i nazis. És a dir, tingueu-ho en compte després de parlar.

(Aplaudiments.) (Veus de fons.)

Senyora alcaldessa... Perdó, pregunta a l'alcaldeessa i a tots els grups municipals: senyora alcaldessa, no li fa vergonya enviar els treballadors municipals a retirar cartells que reclamen que volem l'Adri a casa?”

Segona pregunta a l'alcaldeessa i a tots els grups polítics també: no creu que deixa clara l'arbitrarietat i posicionament polític de l'equip de govern, quan es retiren cartells amb contingut polític o social enganxats amb cel·lo i en canvi no es retiren els que estan al mateix espai públic i enganxats de la mateixa manera, però que no tenen aquestes connotacions? Gràcies.”

La senyora Ruiz:

“Pregunta a la senyora alcaldessa i tots els grups municipals: com sabem, a les acaballes del franquisme, i durant bona part de la mal anomenada transició, les pintades van ser una forma de difusió efectiva, a l'abast de totes, i àmpliament acceptades per la població. Per quin motiu creu que l'equip de govern ja fa anys que ha iniciat una creuada criminalitzant-les? Si el motiu d'esborrar pintades és el de

mantenir la neteja, no s'adonen que el fet que persisteixin és degut a la falta d'espais de comunicació efectius i accessibles per a totes a Esplugues, i que ignorant la causa del conflicte estan lluny de donar solucions? Quina solució proposen?"

La senyora Coll:

"Bé, primer, com a regidora d'aquest consistori, no hem assistit perquè donada l'actuació que vaig viure el mes passat en aquest mateix ple, consideràvem que no solament no han canviat les condicions sinó que estan empitjorant, i encara no hem rebut cap tipus de suport a la causa del veí que ha hagut de marxar, absolutament cap posicionament per part de l'ajuntament.

Després, comentar també al col·lectiu Esplugues sense barreres que no solament estem d'acord amb la moció, la proposta ciutadana que han presentat, sinó que volem fer palès que si es volguessin reunir amb qualsevol grup de l'oposició, l'únic espai disponible que tenim és un primer pis sense ascensor. Per tant, és bastant complicat que puguin reunir-se amb l'oposició.

I després, no ens estranya que el PP, PSC i Ciutadans s'agafin a la legalitat vigent com si no hi hagués demà, perquè total, quan no els va bé se la fan a mida, com ha anunciat avui el senyor Pedro Sánchez, que ha dit que es modificarà, si s'ha de modificar, el delictes de rebel·lió, al que a ells els vagi bé, per poder condemnar a qui a ells els vagi bé."

La senyora Santos:

"A la senyora alcaldessa i a tots els grups municipals: creuen en el dret d'expressar-se i mobilitzar-se de les veïnes per defensar les seves idees?"

I la segona pregunta és si davant l'evidència que les veïnes d'Esplugues no tenen les mateixes oportunitats i mitjans per expressar-se que les que té l'equip de govern, no es veuen amb l'obligació moral de denunciar la censura que fa l'equip de govern, fent ús de les treballadores municipals, entre els que no només s'inclou la brigada sinó també la Policia local, que es dediquen a arrencar cartells de manera sistemàtica?"

El senyor Muñoz:

“Dues preguntes a l'alcaldeessa i a tots els grups municipals i democràtics d'aquest consistori: creuen que les accions dutes a terme en l'àmbit municipal han d'estar aïllades o vinculades a l'entorn del país i de l'Estat?

Segona pregunta: no manifestar-se davant una injustícia palesa, converteix en còmplice el que calla? No se senten còmplices d'aquesta injustícia i violació dels drets fonamentals que s'està duent a terme en nom de la justícia?

I per últim, volia dir-vos, també volia fer un apunt com el company, i aquest era per a tots els membres del PSC, que l'últim ple pensàveu fermament que éreu un partit que defensàveu els drets humans i democràtics, i totes aquestes coses boniques que la gran majoria de veïnes d'Esplugues no es creuen, per això no... Bé, és igual. La pregunta és, la tercera: com un partit que defensa els drets humans i les llibertats pot recolzar el 155? Com un partit tan democràtic com el PSC no condemna les víctimes del franquisme ni pressiona i s'ajunta amb partits com el PP i Ciutadans, que ja ningú dubte sobre la seva democràcia interna?

I la quarta era més una afirmació, i era que volem l'Adri a casa, que ens seguirem trobant perquè no pararem fins tenir-lo entre nosaltres, i que llegiu-vos bé la carta i reflexioneu, reflexioneu profundament, perquè si això no és una injustícia, ja no sabem el que és. Adri, et volem a casa.”

El senyor Vinyoles:

“Bé, jo ajuntaré els dos minuts en llegir un escrit, i demano a tots els grups municipals si es poden posicionar en referència a l'escrit.

«El passat 10 d'abril, ens vam despertar amb tots els telenotícies matinals parlant sobre l'operació policial que s'estava duent a terme a Esplugues i arreu del territori.

La nostra sorpresa va ser el desplegament que ens vam trobar a sota de casa de l'Adri. L'Adri és un amic nostre, un veí d'Esplugues de 25 anys, vinculat des de petit al teixit associatiu del poble, una persona crítica que no calla davant les injustícies imposades pel sistema capitalista. Des de feia mesos, l'Adri participava en les diferents convocatòries organitzades des dels CDR, totes elles caracteritzades per ser accions de desobediència civil no violenta.

Com estem veient aquestes setmanes, l'Estat espanyol s'ha decidit, no només a detenir caps de turc, sinó també a criminalitzar la gent de base a través de detencions i escorcolls totalment aleatoris. No és la primera vegada que veiem en l'Estat espanyol aplicar aquesta brutalitat al poble, també ho estem veient amb els nois d'Alsàua, amb els rapers, i ho vam veure amb # o amb les operacions Pandora, Piñata, Araña. En definitiva, amb totes aquelles que qüestionen l'ordre establert.

A l'Adri se'l va anar a buscar amb un desplegament policial totalment desmesurat, i amb una acusació totalment falsa. La fiscalia llençava l'ordre d'escorcoll i de detenció per sedició, rebel·lió i pertinença a organització terrorista. Cada dia ens preguntem on deu ser, i sobretot, si està bé, i no tenim resposta. L'únic que sabem és que com a grup de suport defensarem fermament la seva decisió, i seguirem assenyalant els culpables d'aquesta situació.

La pregunta que ens fem sovint és: què faries tu davant d'aquesta situació? A Esplugues ja havíem viscut la repressió anteriorment, però aquesta vegada supera amb escreix qualsevol situació que ens haguéssim pogut imaginar. Ens han fet sentir la por, però també ens han reafirmat ara, més que mai. Creiem que davant de qualsevol estat opressor i lleis injustes, l'única opció possible és la desobediència.

És per això que avui venim al ple de l'Ajuntament d'Esplugues, venim a què ens escoltin, a exigir que es posicionin públicament davant la situació que estem patint. El nostre ajuntament no només no ha dit res, sinó que s'ha encarregat de silenciar i criminalitzar qualsevol forma de denúncia, traient cartells, esborrant pintades, i identificant i amenaçant les veïnes que han decidit trencar el silenci.

És per això que exigim que empatitzin amb la causa i es posicionin en contra de l'acusació, totalment desproporcionada, de la que s'acusa l'Adri. Que deixin d'intentar silenciar totes aquelles veïnes que mostren legítimament el seu rebuig. A la fiscalia els exigim que retirin immediatament l'acusació. I finalment, exigim que l'Adri pugui tornar lliurement a casa.”

El senyor Sanz:

“Bé, jo, en aquest cas com a grup municipal socialista, i donat que moltes de les preguntes anaven adreçades a l'alcaldesa, com a grup municipal també intentaré, més que contestar, que suposo que sí, que amb el que digui contestaré algunes preguntes, si no totes alguna sí, però en tot cas era sobretot per centrar la nostra

posició al respecte, i el primer que voldria dir és que nosaltres també voldríem l'Adri a casa, i que es demostrés que a més a més no ha comès cap delictes, o que no ha de ser perseguit perquè no hagi comès cap delictes. És el nostre veí, el coneixem a ell i a la seva família, i sabem, a més, del tarannà i compromís d'aquesta família precisament amb Esplugues. Per tant, ens sentim afectats i malgrat, és veritat, que no coneixem amb detall les acusacions, perquè crec que no les coneix ningú perquè està en secret de sumari, per tant, no sabem exactament per què se'l va venir a buscar, però sí, ja vàrem dir clarament, i ho hem tornat a dir en aquest Ple i ho reitero, que en cap cas pensem que es podia acusar de terrorisme. Aquesta és la nostra posició.

Malauradament, també és veritat que la moció que es va presentar a l'anterior Ple, ja ho vam dir, poc parlava de l'Adri i parlava de l'Estat espanyol més aviat, no parlava tant d'això.

(Veus de fons.)

Sobre la intervenció policial... Estic parlant de la posició del PSC, que la posició del PSC és la del govern però no és la de l'Ajuntament, la de l'Ajuntament és la de tots. Sobre la intervenció policial, que també heu fet alguna pregunta, home, sí, ens semblava una mica desproporcionada, perquè entenem que les coses, si s'han de fer, també es poden fer, però no cal aquest desplegament o aquesta imatge, que probablement persegueix altres coses. Entenem que si s'ha de fer, s'ha de fer però no cal aquesta imatge.

(Veus de fons.)

Ja dic que les preguntes concretes ja contestarem, si ens deixem alguna... Jo explicava una mica el nostre posicionament. En tot cas, ja li avanço que nosaltres no vam donar cap ordre, que això evidentment ho fan els cossos de policia, i amb la seva col·laboració entre ells, no?

I sobre silenciar i sobre les pintades, malgrat... Jo els ho diré ara però vostès no s'ho creguin, jo crec que el seu problema és que es pensen que quan es retira alguna pintada, es retira pel seu contingut, i que per tant, estem limitant...

(Veus de fons.)

Parlo de... Deixin-me acabar, si us plau. Si em deixen acabar... I que per tant, estem limitant la llibertat d'expressió perquè el que estem mirant és el contingut d'aquesta pintada. Jo els puc assegurar, i potser, torno a dir, s'ho creuran o no, però els puc

assegurar que si haguéssim fet una pintada que digués «Visca el PSC», també l'haguéssim retirada –també l'haguéssim retirada. Perquè el que ens pertoca, i entenem que això precisament en democràcia, i que nosaltres tenim l'obligació de representar el conjunt de la ciutadania d'Esplugues, a tots i a totes les persones d'Esplugues, perquè som el govern escollit, nosaltres hem tingut una majoria, però ni molt menys ens ha votat tothom, i segurament hi ha molta gent que no pensa com nosaltres. Per tant, la nostra obligació és representar tothom i entenem que hem de poder fer possible perquè l'espai públic sigui de i per a tothom.

(Veus de fons.)

I per tant... No, de pintades... Mira, l'Ajuntament té un servei de neteja de pintades, i pintem i es retiren cada dia. Per tant, entenem que l'espai públic ha de ser neutral, l'Ajuntament, el Rober Brillas, el Salt del Pi o els propis carrers, per posar alguns exemples, són de tots i totes per igual, i entenc que no se'ls ha d'apropiar ningú, ni ens els hem d'apropiar nosaltres ni se'ls ha d'apropiar ningú. I per tant, per a això és per al que entenem que hi ha els espais, i que aquests elements s'han de netejar. I de fet, hi ha mecanismes i espais destinats a la llibertat d'expressió i a explicar la participació i a col·locar els cartells o allò que es digui, però no tant a l'espai públic.

De fet, deixin-me que els digui una altra cosa, que torna a ser el nostre posicionament i jo crec que amb això algunes coses hem de compartir, si més no. De fet ens acusen, torno a dir, de voler silenciar, i no és aquesta la qüestió. Jo insisteixo, eh?, no és aquesta la qüestió. Però a més a més, jo crec que hauríem d'acompanyar i hauríem de valorar mínimament que aquest Ajuntament ha facilitat i facilita la lliure expressió en actes públics, com no pot ser d'altra manera. És el que pertoca. Però és que no només fem això, és que aquest Ajuntament fins i tot facilita material per a actes públics en els quals sabem que es critica aquest Ajuntament, i això paguen...

(Veus de fons.)

I això, si em permeten... Això, si em permeten, si em deixen parlar, si em deixa parlar, vostès ho donen per fet, i probablement és el que pertoca. També li dic que no passa a tot arreu. Però si estan d'acord amb mi, amb què tot això passa, per tant, no ens poden dir que limitem la llibertat d'expressió, perquè l'estem facilitant – l'estem facilitant.

(Veus de fons.)

I torno a dir que no discriminem, no discriminem. Si es netegen els espais, es netegen els espais quan estan col·lapsats, quan hi ha molts cartells, quan... I si estan, hi insisteixo, en els llocs inadequats.

(Veus de fons.)

Per tant, aquesta és la nostra posició, estic segur que coincidirem en molts aspectes, perquè jo crec que he dit unes quantes coses que vostès saben perfectament que són així, i per tant, aquesta idea que vostès ens volen traslladar, que limitem la llibertat d'expressió, jo crec que no és exacta –no és exacta.

(Veus de fons.)

Nosaltres la facilitem, hem donat espais, facilitem material, torno a dir, i ho saben de sobres, i ho fem per a actes que som conscients que no coincideixen amb nosaltres. Però em sembla que és la normalitat.

(Veus de fons.)

Em sembla que és la normalitat. Pot sol·licitar, demanar-ho, com diu l'ordenança municipal... *(Veus de fons.)* No, no, com diu l'ordenança municipal es pot sol·licitar.”

(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Un moment... Efectivament, aquesta serà la qüestió, què farem tots plegats. Doncs, en parlem, però donem resposta.”

(Veus de fons.)

El senyor Sanz:

“Jo voldria, en tot cas...”

La senyora alcaldessa:

“D'aquesta manera, difícilment podrem fer res conjuntament.”

El senyor Sanz:

“Jo l'únic que volia és que en tot cas, com a grup municipal, quedés clara quina és la nostra posició des de la situació de l'Adri, fins aquesta qüestió de la llibertat d'expressió, o que l'Ajuntament silenciava. Bé, doncs jo volia que quedés clara quina era la nostra posició. Espero que hagi quedat clara, es comparteixi o no, per descomptat, només faltaria, però espero que hagi quedat clara. A partir d'aquí, em sembla que l'alcaldeessa voldria donar resposta a algunes preguntes.”

La senyora alcaldessa:

“A veure, efectivament, la qüestió l'heu centrada molt bé, i aquí avui heu vingut a preguntar per la situació d'un veí que es Adrià Carrasco. No hem vingut a parlar d'altres posicions que tenen a veure, efectivament, amb l'independentisme, la situació política a Catalunya. Aquí avui heu vingut a parlar de la preocupació que teniu pel veí d'Esplugues i per a molts de vosaltres una persona que és un amic, que és...”

(Veus de fons.)

A veure si puc expressar-me, perquè de vegades pressuposem coses, potser per indicis o potser perquè pensem que han de ser així, però són pressuposades.

(Veus de fons.)

A veure si és possible explicar-se. Llavors, la qüestió avui és que hem vingut a parlar d'això. I és l'Audiència Nacional qui va dictar una ordre de detenció, que entenc que encara és vigent, ho sabem des del primer moment i ho sabem ara per vosaltres, entenc que encara és vigent, i perquè ho hem conegut avui també a través d'una carta que s'ha llegit a Catalunya Ràdio. La carta de la mare, de la Núria, que, a més, l'entenc perfectament, no només com una persona que defensa els drets humans i de ciutadania, sinó com una persona que defensa el seu fill perquè és la mare de l'Adrià Carrasco. I des d'aquest punt de vista em sembla que és una carta impecable.

Una altra cosa... *(Veus de fons.)* És una carta impecable, una altra cosa, de la qual jo no opinaré, és el tractament que determinats mitjans de comunicació públics puguin fer en general, no del cas de l'Adrià Carrasco, sinó d'altres temes. D'això no m'han preguntat i, per tant, d'això no opinaré.

Em sembla important que TV3 en aquest moment, o fa un moment, pugui connectar amb l'Ajuntament d'Esplugues per explicar un cas que mereix i que necessita ser explicat, però crec que també Esplugues té molts motius, alguns els hem explicat aquí, i de vegades sentim que aquest tema, que no ha de ser oblidat, no ho és però altres sí que ho són. Crec que és important també dir-ho, perquè al final són mitjans de comunicació públics.

(Veus de fons.)

A veure si ens podem parlar. Llavors, l'Audiència Nacional va dictar una ordre de detenció, nosaltres no tenim elements per poder opinar molt més enllà, però pels indicis, jo no tinc un coneixement profund ni d'aquest veí ni de les seves actuacions, i probablement intueixo, tot i que no el conec i no hem tingut una relació molt íntima i molt profunda, intueixo...

(Veus de fons.)

Però, si us plau, he dit alguna inconveniència? No conec aquesta persona, no la tracto. És normal que hi hagi persones aquí que siguin...

(Veus de fons.)

Però, si us plau, ens podem expressar? Té prou?

(Veus de fons.)

Bé, és que és una cosa terrible, és que així va el país, perquè no ens escoltem!

(Veus de fons.) (Aplaudiments.)

No ens escoltem, no ens escoltem. Bé, vostès riuran... Mirin, a mi m'agradaria poder-me expressar, sincerament, en un altre...

(Veus de fons.)

Mirin, hi ha molta gent... *(Veus de fons.)* Sí, doncs, jo ho lamento molt, però jo no em sento responsable perquè jo no he dictat cap ordre de detenció, i ara diré la meva opinió sobre això, però jo no l'he dictada. Per tant, de vegades penso que és més important que determinades postures, que poden semblar intimidatòries amb aquelles persones amb qui no estem d'acord crec que és un error. Crec que el millor és el contrari, des del minut 1 haver treballat com un municipi que amb això estàvem d'acord. Que podem discrepar en moltíssimes coses, però crec que ens hem

equivocat en una en general, i *mea culpa*, tot i que explicaré el que en el minut 1 vaig intentar fer, però *mea culpa* també, però crec que l'error és venir aquí... Bé, venir aquí no és un error, però de vegades discutir-nos, trobar els moments per discutir-nos d'un tema que crec que en aquest ens podríem posar d'acord.

(Veus de fons.)

Molt bé. Tània, ni nosaltres hem tingut un sol contacte... De la mateixa manera, perquè expressava una cosa que jo comparteixo plenament amb el senyor Torras: nosaltres no hem tingut constància que un moviment de persones, un col·lectiu de persones molt propera al veí que ara no hi és a Esplugues, volgués portar a terme algun tipus d'actuació. Jo no he tingut constància d'això.

(Veus de fons.)

Bé, a veure. Escoltin, és que no estem en un debat. Tània, deixa'm acabar perquè no acabaré. Està clar... *(Veus de fons.)* Si a cada cosa que diré no hi haurà manera d'expressar-se. No passa res.

(Veus de fons.)

Doncs, ens hagués encantat –ens hagués encantat.

(Veus de fons.)

Doncs, des del 10 d'abril, que jo crec recordar que era la setmana de les informatives, potser nosaltres no vam fer el contacte amb l'entorn més directe de l'Adrià Carrasco, però sí que és cert que aquella setmana de les informatives, i jo crec que aquí hi ha molts regidors i regidores que ho saben, alguns, i jo mateixa en persona, vaig intentar, potser de manera tèbia, també ho podem dir, però vaig intentar trobar un posicionament per al Ple del mes d'abril. Un posicionament que fos una declaració unànime. Jo penso que això hagués tingut força. És el que jo penso. Podeu o no estar d'acord, no passa res, però jo penso que una declaració de tothom, amb independència que el senyor d'Esquerra no pensi com el senyor de Ciutadans, o amb independència que el senyor del PDeCAT no pensi com la senyora regidora no adscrita, però en això en concret, amb independència de la nostra posició sobre Catalunya, Espanya i més enllà, això era important.

Per què? Perquè jo crec que el punt de trobar que és una autèntica barbaritat, tot i que no tenim les dades, és cert, però és una autèntica barbaritat assimilar o acusar una persona d'aquest poble que, torno a dir, podreu dir el que vulgueu, jo no la

conec profundament però si la seva família, que és el que volia dir i no m'heu deixat, però sí...

(Veus de fons.)

Un moment. Bé, ara en parlem. Deixi'm acabar.

(Veus de fons.)

És que al final no donaré resposta. Deixeu-me acabar i a veure què farem a partir d'ara, perquè crec que l'important que hagueu vingut aquí és què farem a partir d'ara. Si no hem estat capaços en 36 dies de parlar-nos i de trobar, que potser l'espai o que potser les pintades no, perquè ni les pintades... No és el contingut, és la pintada, i ara diré el perquè. Simplement ara diré el perquè. Però igual hi ha altres fórmules, igual pot ser una pancarta ben feta en un lloc adient. Bé, ara en parlem.

(Veus de fons.)

A veure si és possible. Ja he perdut el fil del que volia dir. La seva família. Bé, jo no conec l'Adrià Carrasco, torno a dir, i és la veritat, i us pot semblar una cosa indigna però és que jo no el conec, no puc dir que el conec. No el conec profundament, no tinc...

(Veus de fons.)

Però no passa res... Però sí la seva família, una família compromesa amb la ciutat. Amb qui coincidirem en idees i en altres no, políticament, però a mi m'és igual coincidir-hi o no coincidir-hi, el que em sembla és que el que és just és just, i per tant, torno a dir, a mi en principi em manquen dades que no tinc, perquè està sota secret de sumari, però em sembla una autèntica barbaritat.

És el primer cop que ho dic? No. A mi també em van entrevistar en la televisió i vaig tenir oportunitat de poder dir-ho, que em semblava, en principi, a manca de més dades que jo no tinc, perquè si hi ha altres dades que jo no tinc, doncs..., em sembla una autèntica barbaritat. Per què? Perquè tots sabem perfectament què és terrorisme, i una cosa és que en un moment donat es pugui donar un desordre públic, es pugui desobeir civilment, pacíficament, i una altra cosa és terrorisme. És una cosa molt seriosa.

I, home, no sé si puc dir que posaria la mà al foc per qualsevol ciutadà o ciutadana d'Esplugues, però és que crec que fins i tot la podria posar i no em cremaria, pels

46.700 que tenim. Hi posaria la mà. I també la posaria, possiblement, per l'Adrià Carrasco.

(Veus de fons.)

Aquestes declaracions estan gravades en la televisió, perquè, a més a més, un periodista que tenim aquí, a la sala, li va suggerir a la persona que m'havia de fer l'entrevista, estan publicades i les podeu buscar.

Ara, el que jo digui no tindrà tant de valor com si ho diem tots i totes. Jo és el que vaig plantejar, i ho saben, que ho vaig plantejar. I la resposta va ser... Si la meua proposta potser va ser tèbia, la resposta va ser més tèbia. No vam ser capaços. És més, la moció que es va presentar a l'abril no parlava de l'Adri, tant de bo, la moció que es va presentar al mes d'abril parlava d'altres coses, algunes que nosaltres, perdoneu, políticament no podíem assumir, però sí haguéssim pogut assumir parlar de l'Adrià Carrasco.

Bé, jo simplement us explico la nostra posició, com hem viscut tot això. És una llàstima, i és una llàstima quan intentàvem parlar amb alguns, que ens deien: «De què hem de parlar? Ja està tot dit.» Bé, si està tot dit, no hem arribat a aquella declaració.

Jo trobo, no bé i normal, trobo fantàstic que les persones del seu entorn, del seu col·lectiu, per l'amistat que us uneix, pel coneixement de lluites compartides, que jo puc no compartir però per a vosaltres són lluites compartides. És que entenc perfectament que vingueu al Ple, que us trobeu, que feu accions. L'únic que us demanem des del govern, i això sí que us ho demanem, és, si us plau, no pinteu les parets. Trobem fórmules...

(Veus de fons.)

Bé, podeu riure, molt bé, pinteu les parets, no passa res, pinteu les parets! Òndia!

(Veus de fons.)

Mira, Ferran, en parlem...

(Veus de fons.)

D'això no silenciarem mai res, només que les parets –les parets– sí que donem... Només donem una ordre, que és: no podem tenir les parets pintades. Però no nosaltres, hi ha gent que comparteix també amb vosaltres, no només aquest

aspecte, altres lluites i també fins i tot ho hem vist publicat, i no estan d'acord amb què es pintin les parets. Pintar les parets costa molts diners. Però podeu trobar espais, accions, cedirem el que necessiteu. Trobarem la manera. Nosaltres no hem donat, jo ho puc dir, jo no he donat, és més, hagués donat la contrària si jo hagués sabut això, i a més, ho sabeu. No he donat cap ordre per retirar cartells, ho he de dir perquè m'ho heu preguntat.

(Veus de fons.)

Hem donat només ordres per despintar les pintades, i ho afirmo aquí clarament. A més, el Ple s'està gravant, o sigui que quedarà ultragrat.

(Veus de fons.)

Molt bé. Nosaltres no hem donat ordres per identificar ningú, nosaltres no hem donat ordre, en absolut, i el famós dia...

(Veus de fons.)

I el 10 d'abril, em pregunteu. El dispositiu, si em demaneu la nostra opinió, sí, pensem que va ser desproporcionat. Nosaltres no ho sabíem, ningú no ens va trucar. Jo presideixo la Junta Local de Seguretat i, mira, diré una cosa que potser no..., bé, diré la meitat del que segurament puc dir, però en aquella junta vaig retreure a totes les forces de seguretat –totes, que hi eren totes– no conèixer aquesta actuació. Em sembla que jo no mereixo presidir la Junta Local de Seguretat i tenir coneixement pels veïns i veïnes que s'havia de produir un dispositiu que sí, comparteixo, desproporcionat. No estem parlant de la banda terrorista ETA, era una cosa exagerada.

(Veus de fons.)

És la meva opinió, i la sabeu, a més a més. No, no, perdono no, ara contesto jo, no he de perdonar res.

(Veus de fons.)

La Policia local no té competències per fer això.

(Veus de fons.) (Aplaudiments.)

Anem a veure, la Policia Local, en el moment que parlo amb el director de la Policia per saber el dispositiu, ni Policia Local ni el director de la Policia Local havia estat notificat per la Policia Judicial, que és qui tenia l'ordre de detenció.

(Veus de fons.)

Bé, és igual. Jo dic el que és, o com l'he viscut jo, i, escolti'm, qui em vulgui creure, i qui no...

(Veus de fons.)

Tània, és que... És que ens pregunteu i no deixeu respondre.

(Veus de fons.)

Molt bé. Doncs, en parlem. Ells no tenen ordre d'identificar...

(Veus de fons.)

Un moment, un moment. Jo acabaré ràpid, algunes preguntes no les podré respondre amb massa detall, perquè és que veig que no...

Si estan pintant, si estan incomplint, algú està incomplint...

(Veus de fons.)

Però no per l'Adrià Carrasco, és que ho ha explicat molt bé la senyora Laura Benito. Fa quatre anys van ser unes persones, que pensaven justament el contrari, però van pintar el mobiliari urbà. Aquestes persones van ser sancionades. Es van empenyar, van fer al·legacions i tot això, però sí, van pagar les seves sancions. És més, he recuperat aquest expedient, perquè volia estar molt ben informada. Sí, l'he recuperat.

(Veus de fons.)

Però jo sí parlo, jo sí parlo. Parlo perquè les pintades siguin en un sentit o en un altre, i en aquell moment es van identificar aquelles persones... Si parlem d'identificacions per incompliment de l'ordenança o de pintades, llavors jo no he dit res, però en principi ha de ser per coses així.

De tota manera, jo crec que com a ciutadans i ciutadanes, si en un moment donat ens demanen una identificació, i per normalitzar el que passa a la ciutat, el que passi fora no ho sé, el que passi a la ciutat, intentem que hi hagi condicions per a una

bona convivència, tot i que és un moment en el que tenim l'estat anímic i els nervis segurament a flor de pell, i és lògic.

(Veus de fons.)

Multes de pintades?

(Veus de fons.)

Per repartir fulls informatius jo no conec una ordenança...

(Veus de fons.)

Doncs, segur... A veure...

(Veus de fons.)

Mireu una cosa.

(Veus de fons.)

Ferran, Ferran, no cal que em diguis amb el dit així. Mira, m'escoltes?

(Veus de fons.)

Si hi ha casos concrets, és que el marc no és el Ple, de veritat. Encara som al Ple, el marc no és el Ple. Si hi ha casos concrets, quan vulgueu, demà, demà passat, veniu, ens dieu els casos, els estudiem i els mirem. Jo només us dic una cosa: repartir una informació, uns fulletons, no és cap delictes, però ni tan sols una falta de l'ordenança nostra. Fer pintades, sí, ho és. Repartir informació no ho és. Les persones han de poder repartir informació, a no ser que sigui una informació...

(Veus de fons.)

Molt bé. Bé, si això s'ha produït, el millor és identifiquem-ho. Per què us heu esperat 36 dies a venir aquí? Per què no heu vingut abans?

(Veus de fons.)

No l'entenc ara. Bé, és igual. Molt bé. Si us sembla, de tota manera, si voleu identificar una sèrie de coses que penseu que s'han produït, i que vulneren drets o vulneren la dignitat de les persones, doncs, jo crec que és molt important que les identifiquem, que les estudiem, i que si ha estat així, es puguin reconduir o puguem

comprovar que no ha estat així, no passa res. Des d'aquest punt de vista, jo penso que són coses que el que no podem és enterrar-les, sinó que és important aclarir-les. I per part nostra, màxima disposició a poder fer-ho.

(Veus de fons.)

Queda un mes per al següent Ple, no hi ha cap problema. Podem fer una declaració. Potser la podíem haver fet per a aquest Ple. Perquè nosaltres, i per a l'anterior, que nosaltres ho vam proposar –nosaltres ho vam proposar. No per a aquest, per a l'anterior. Però més val ara que no fer-la. O sigui, si com capaços, jo crec que és molt important, aquí ara no hi som tots... Sí, hi som pràcticament tots, perquè... Ha marxat...

(Veus de fons.)

Parlo de regidors i regidores que puguin subscriure un acord.

(Veus de fons.)

Molt bé. És que jo crec que hi ha coses... A veure, l'Adri no hi és, i nosaltres... L'Adrià Carrasco no hi és, i nosaltres podem fer o podem acompanyar o podem facilitar. De vegades és una manca de no contacte, però jo crec que en un doble sentit, de no tenir constància. No ho hem dit nosaltres, ho ha dit algun altre portaveu, però en qualsevol cas, si no hi és aquí no és per una ordre de detenció. Torno a dir, no posem la pilota on no és, la pilota no és a l'Ajuntament. Crec que no és a l'Ajuntament. Si l'Adri no hi és a Esplugues...

(Veus de fons.)

Sí, efectivament...

(Veus de fons.)

Bé, una cosa és... Anem a veure...

(Veus de fons.)

Molt bé, molt bé.

(Veus de fons.)

És que, anem a veure, si us plau, siguem una mica seriosos. Nosaltres podem consensuar... *(Veus de fons.)*

Em sembla molt bé que el col·lectiu –em sembla molt bé que el col·lectiu– decideixi quines accions... Jo crec que nosaltres també tenim dret a decidir quines accions poden ser les millors.

(Veus de fons.)

Molt bé. Per tant, el nostre compromís... És que acabarem aquí, perquè si no... S'ha convertit en...

(Veus de fons.)

Bé, doncs, realment és que em sembla que no puc...

(Veus de fons.)

Sí, les tinc totes perquè les vaig donant. Molt bé, de la carta, el suport al dispositiu, ja ho he explicat. Nosaltres no ho vam conèixer. El suport... És que és molt difícil contestar així, falten preguntes. És que és molt difícil contestar.

(Veus de fons.)

Molt bé. Sí, estic completament d'acord. Però clar...

(Aplaudiments.)

(Veus de fons.)

Doncs, t'ho dic jo, Ferran.

(Veus de fons.)

No, t'ho dic jo.

(Veus de fons.)

No, Ferran, t'ho dic jo?

(Veus de fons.)

És que així no es pot.

(Veus de fons.)

Anem a veure, Ferran... *(Veus de fons.)*

No... Si puc acabar, si no, no passa res. Acabem el Ple, llavors, quedem tranquil·lament i en parlem.

(Veus de fons.)

Val, doncs, acabo. Mira, al regidor li ha passat una cosa.

(Veus de fons.)

Segurament, si tornem enrere no ho tornaria a dir, i perquè ha dit una cosa que pensem que no tocava, i ell també sap perfectament que no tocava dir això. Estem en una situació que per a nosaltres, espero que m'entengueu les paraules, perquè de vegades és *calle usted porque si no sus palabras podrán ser utilizadas en contra suya*. Espero que se m'entengui. De vegades vivim en un ambient d'una certa pressió, el moment, el conflicte del país, que ens pot semblar d'intimidació. Costa en aquest moment acabar les frases quan les comencem, i segurament jo entenc que fruit d'això, fruit d'aquesta tensió o pressió, la posició nostra és la que estic explicant, és la que ha explicat el portaveu de l'equip de govern i del Grup Municipal Socialista, i el que jo ara també estic expressant.

Per tant, si en un moment donat... També he sentit alguna cosa, algú li ha dit a no sé quin regidor o regidora que no té vergonya. No m'ha semblat oportú...

(Veus de fons.)

Molt bé, sí, molt bé, però és que estem parlant. Avui hem vingut a parlar, llavors, igual alguna cosa no toca, però també no toca dir algú del públic que no té vergonya. És la seva opinió. Podem no compartir-la, però és la seva.

Llavors, això de què ens queixem d'aquesta repressió, és que ens ho hem d'aplicar a cadascun de nosaltres, i sortir d'aquí donant exemple. Bé, és igual, ja fa gestos. Molt bé.

Quant al dispositiu del 10 d'abril, el dispositiu, Mossos d'Esquadra el que demana a la Policia Local és per regular trànsit, quan veu que ha de muntar alguna cosa, explico el que és...

(Veus de fons.)

Doncs, jo vull saber-ho tot, sí. Fins i tot això, si és així, també ho vull saber, efectivament.

Quina explicació, ens preguntava la senyora González, la Tània, perquè no passi el que va passar en aquell moment. Jo ho desconec, ja ho he dit abans, jo ho desconeixia que això havia passat en el seu moment, jo no ho recordo. Segurament no seria regidora de l'Ajuntament, i en qualsevol cas, em sembla oportú, en un moment donat, si ens posem d'acord. Jo el que demanaria és que siguin accions encaminades a què tothom, penso, és la meva opinió, té molt més valor que siguem tots. Imagineu quin missatge donaríem a Esplugues, que gent que pensa tan diferent i que defensem idees tan diferents, en això estiguem completament d'acord, sense fissures. Jo crec que seria una força immensa per a aquest veí que ara no hi és a Esplugues. És la meva opinió. Molt humil, però és la meva.

A mi, torno a dir, si a mi em demaneu un esforç per poder aconseguir una unanimitat perquè puguem reclamar el que penseu que s'està vulnerant, per part meva tindreu l'esforç màxim per poder aconseguir-ho. crec que és important, i jo crec que a més a més els regidors i regidores ho saben, fins i tot aquells que en aquest moment poden ser més reticents a poder signar una declaració.

Nosaltres, com a PSC, ens podem sumar, però que se sumi el PSC no té el mateix valor que se sumin tots els grups de l'Ajuntament, no té el mateix valor, us ho dic de veritat. És la meva opinió.

(Veus de fons.)

Molt bé. Això de la feina no ho sabia, i em sembla que si té relació és una autèntica barbaritat també.

(Veus de fons.)

És una autèntica barbaritat, perquè de la mateixa manera que hem parlat aquí de presumpció d'innocència, en aquest cas, a banda de la presumpció d'innocència, és que ja em sembla una barbaritat que se l'acusi de terrorisme, torno a dir, més que res perquè hem viscut episodis de terrorisme fa molts anys, i sembla inversemblant.

El tema dels cartells l'he explicat. No hem donat ni una sola ordre per retirar cartells, no n'hem donat. És més, si ho haguéssim sabut, haguéssim donat la contrària. Podeu riure, és la veritat.

(Veus de fons.)

Que nosaltres hem donat ordre? Molt bé, doncs, ara jo diré... Jo, personalment, no he donat una sola ordre... *(Veus de fons.)*

No, no, ja està. Ara preguntarem. Jo personalment, i estic convençuda que el regidor de qui pengen les brigades, que és el portaveu de l'equip de govern, no ha donat ordre de retirada de cartells. I molt menys que siguin cartells específics i puntuals per un determinat contingut. Cartells.

(Veus de fons.)

I us dic una altra cosa...

(Veus de fons.)

Fantàstic.

(Veus de fons.)

Doncs, vull aquestes imatges. Les vull. Les vull, aquestes imatges. Si les teniu, si us plau, les vull.

(Veus de fons.)

Bé, de tota manera, espera... Exacte, és que, clar...

(Veus de fons.)

No, no, no he acabat. No he dit que no, però no he acabat. Jo us demanaria, vosaltres ens demaneu i jo us demanaré també una cosa, si puc.

És que jo crec que una mica totes les preguntes anaven en el mateix sentit. Jo diria que les he contestat totes. Potser la que m'he deixat al senyor Vinyoles, també el tema del desplegament desproporcionat. Potser l'única és la primera, del senyor Ferran Muñoz, sobre les accions dutes a terme a nivell municipal, si han d'estar relacionades. Tot està en relació, ho deia la senyora Millà. Jo en part ho comparteixo, però segurament nosaltres del que no hem parlat és de política i polititzar. La política és tot, la meva mare m'ho deia, tot és política, fins i tot, en un moment donat, el pagament d'un preu públic, tot és política a la vida, és veritat. Però una cosa és això i una altra és polititzar. Llavors, nosaltres el queensem és que no podem polititzar l'escola, i de la mateixa manera ho diria ara. Efectivament, si tot ho és, al final tot està relacionat, clar, no és una illa Esplugues de Llobregat, vivim. Clar que tot... I per això aquí es poden discutir molts temes, i portem mocions, portem declaracions i pronunciaments que tenen a veure amb moltes coses, i aquí cadascú es pronuncia com pensa que ha de defensar millor les seves idees. Però... *(Veus de fons.)*

Molt bé.

(Veus de fons.)

Però vosaltres... Llavors, només us dic una cosa –només us dic una cosa: les pintades, jo us demano que no pinteu, si us plau.

(Veus de fons.)

Molt bé. Puc acabar?

(Veus de fons.)

Jo no faré res des de la meva posició de poder, jo crec que farem conjuntament el que convingui, que és molt millor decidir conjuntament què és el que volem fer, que no des de cap posició de poder. Hauria de ser des d'una posició d'igual a igual, seria molt millor.

(Veus de fons.)

Molt bé. Parlem d'aquestes coses. No ho farem en un Ple, però a partir de demà –a partir de demà– ens veiem quan vulgueu i on vulgueu, si ens és possible, i parlem, exacte, de com es pot cedir un espai. Jo us demano, en la mesura del possible, els cartells, per què no els col·loqueu en els llocs adients, si teniu molts llocs a la ciutat...

(Veus de fons.)

Sí, però és que a tot el poble tenim espais reservats per poder fer-ho. Però hi ha altres fórmules, sobretot hi ha espais... Clar, jo entenc que vosaltres tingueu aquesta necessitat d'actuar amb aquesta solidaritat, que a més és lògica i jo, si vols que et digui la veritat, l'aplaudeixo perquè és el que toca. Perquè jo, en el vostre lloc, faria el mateix, solidaritzar-me i treballar per això. És que és normal.

Nosaltres, des de la nostra, tenim moltes obligacions a fer, i una també és sumar-nos-hi si convé, però jo entenc que vosaltres, per la proximitat, perquè és una persona, entenc, que coneixeu de fa molts anys, per l'amistat que us uneix. Si és que...

(Veus de fons.)

Perquè és una injustícia, efectivament, molt injusta. Una injustícia molt injusta. Però jo us demano, a la ciutat només us demano que amb un cert ordre, si pot ser, sense

pintades, i la resta amb un cert ordre. Us ho demano si us plau, perquè amb ordre ho podreu fer tot i podreu arribar a tot arreu, i a casa...

(Veus de fons.)

Bé, quina mania. I qui ha dit això? Molt bé. Llavors, dit això, jo crec que d'aquest torn de preguntes, llarg i avui una mica singular, perquè normalment no fem debats i s'ha produït un cert debat, i jo crec que està bé fer-ho, nosaltres ens comprometem –ens comprometem– a intentar fer un comunicat conjunt. Ara parlo en nom de tothom. Una altra cosa és que no ho aconseguim, però jo crec que el que...

(Veus de fons.)

Jo no puc parlar per la resta...

(Veus de fons.)

Però això qui ho ha dit? Però això qui ho ha dit? Això qui ho ha dit? Bé, jo em comprometo a intentar-ho, i si no...

(Veus de fons.)

Bé, jo em comprometo... Però no veieu que és molt més important que el Marcos signi una declaració a favor de tot això, que no una persona que per amistat...

(Veus de fons.)

No hi ha problema –no hi ha problema, no hi ha problema. Nosaltres treballarem per fer-ho possible, i si no és possible, ho haurem intentat –ho haurem intentat. Trobem espais...

(Veus de fons.)

Sí, està clar.

(Veus de fons.)

No, Tània, està claríssim. Nosaltres intentarem la unanimitat, i si no hi ha unanimitat, doncs, hi haurà una majoria –hi haurà una majoria– però pensem que és més important la unanimitat. Jo ara parlo per persones que no puc parlar, però sí que em deixaran dir, no que segurament arribarem a un acord perquè jo això no ho puc garantir, però sí que també ho intentaran. Jo estic convençuda, oi que sí?, perquè a més... Oi que sí? Molt bé. Jo sé que ho intentarem, i per part nostra... Clar, jo el que

no puc és signar-te un paper en blanc, però si el que he de demanar és en els termes que estem parlant, nosaltres hi serem.

És important...

(Veus de fons.)

Bé, però podré fer el que jo decideixi, perquè també tinc autonomia personal.

(Veus de fons.)

Molt bé. Però la tinc? Bé, moltes gràcies per la creativitat.

Dit això, crec que també és important, us demano cert ordre, us demano que no pinteu, si us plau. I us demano que si voleu pensar, necessiteu un espai, necessiteu..., parlem-ne. Crec que la ciutat s'ha de poder sumar a això. D'acord.

Parlem del que s'hagi de publicar a *El Pont*. Quan parlo d'accions parlo d'això també, però decidim-ho entre tots plegats, d'igual a igual. A mi, sincerament, se m'han esgotat les idees, us agraeixo moltíssim l'educació, el respecte, és una mica atípic i singular, però m'heu deixat expressar, ens heu deixat expressar, entenc també, en un moment de fort sentiment vostre, moments durs per a vosaltres, ho entenem perfectament. Són moments molt difícils. Si ho són per a nosaltres, per a vosaltres no vull ni imaginar-ho. No sé, no puc parlar per vosaltres. Per tant, la màxima solidaritat per als amics, per a la família, la família ho sap, perquè quan podem, discretament, sempre preguntem si es troben bé i si es troba bé, que és l'únic que ens importa, que es pugui trobar bé. Entenem que no es troba bé perquè no és a Esplugues, però esperem que, com a mínim, es pugui trobar bé, i bé, el que he dit no té res a veure amb les nostres posicions polítiques, que continuen sent les que són, i amb altres coses que nosaltres podem aplaudir o podem condemnar, però en aquest cas crec que hem estat clars, meridians i explícits, i per tant, doncs, poca cosa més.

A partir de demà, o a partir d'ara, el que ens queda és treballar conjuntament persones que pensem molt diferent, per tenir una veu única, nítida i clara, en favor de l'Adrià Carrasco.

Jo, dit això... en aquest moment no es pot intervenir més perquè les paraules ja es van acabar fa molt de temps...

(Veus de fons.)

No, però són persones que han formulat pregunta... No...

(Veus de fons.)

No és una assemblea. Si vostès volen, fem demà una assemblea, quedem i llavors tothom fem torns, però avui és un Ple, i per tant, jo en aquest moment agrair-vos molt les condicions dintre de l'ambient una mica tens que hem tingut, les condicions per poder parlar, i s'aixeca la sessió, en aquest moment s'acaba el Ple. Moltes gràcies a tothom.

(Veus de fons.)

Pot parlar. Jo ara vinc a parlar amb ell, però el Ple s'ha acabat!"